

Zalecenie

w sprawie opracowania planów naprawy

Zalecenie w sprawie opracowania planów naprawy

Spis treści

1.	Streszczenie	3
2.	Kontekst i przesłanki	4
3.	Zalecenie EUNB w sprawie ogólnounijnych działań dotyczących planów naprawy	6
	Zalecenie EUNB w sprawie opracowania planów naprawy	8
	Załącznik 1	11
	Załącznik 2	13
	Szablon planu naprawy	13
	A. Informacje ogólne	13
	B. Najważniejsze elementy planu naprawy	16
	C. Działania następcze	20
4.	Informacje zwrotne o konsultacjach społecznych	21
5.	Potwierdzenie zastosowania się do wytycznych i zaleceń	22

1. Streszczenie

1. Załączone zalecenie w sprawie opracowania planów naprawy wynika z nałożonego na Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) w art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie EUNB”) obowiązku przyczyniania się do opracowywania i koordynowania skutecznych oraz spójnych planów naprawy, jak również aktywnego uczestniczenia w tych działaniach. Rada Organów Nadzoru EUNB uzgodniła, że do chwili przyjęcia i opublikowania wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy ustanawiającej ramy naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (tzw. dyrektywy w sprawie zarządzania kryzysowego) najskuteczniejszym sposobem wypełnienia tego obowiązku będzie wydanie skierowanego do właściwych organów krajowych załączonego zalecenia w sprawie opracowania planów naprawy zgodnie z art. 16 rozporządzenia w sprawie EUNB.
2. Ze względu na to, że co najmniej 15 banków w Unii rozpoczęło już opracowywanie planów naprawy w następstwie inicjatywy Rady Stabilności Finansowej oraz że wdrażane są inne inicjatywy krajowe, celem zalecenia jest zapewnienie spójnego podejścia w całej Unii i stosowania najwyższych standardów poprzez włączenie w opracowywanie planów naprawy europejskich instytucji kredytowych wskazanych w załączniku do niniejszego zalecenia oraz dopilnowanie, aby plany te zostały omówione na forum odpowiednich kolegiów organów nadzoru, które podlegają ścisłemu monitorowaniu ze strony EUNB.
3. W związku z tym plany naprawy na poziomie grupy należy sporządzić zgodnie z międzynarodowymi standardami uzgodnionymi pod auspicjami Rady Stabilności Finansowej oraz zgodnie z szablonem zamieszczonym w załączniku 2 (zwanym dalej „szablonem”), który w ślad za opublikowanym w dniu 15 maja 2012 r. dokumentem konsultacyjnym EUNB na temat planów naprawy obejmuje najważniejsze elementy i podstawowe zagadnienia, które należy uwzględnić w planie naprawy.

2. Kontekst i przesłanki

4. Część banków w różnych państwach członkowskich opracowuje obecnie plany naprawy w następstwie inicjatyw podejmowanych na szczeblu międzynarodowym, jak również w obrębie Unii Europejskiej (UE).
5. Na szczeblu ogólnoświatowym inicjatywy związane z planami naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – które poparli przywódcy grupy G-20 podczas szczytu w Pittsburgu w 2009 r. – są koordynowane pod auspicjami Rady Stabilności Finansowej, która w dokumencie „Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych” (ang. „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions”) określiła niezbędne elementy planów naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zalecając przy tym ustanowienie takich planów w odniesieniu do wszystkich instytucji finansowych o globalnym znaczeniu systemowym, jak również innych firm, których upadek mógłby mieć wpływ na stabilność finansową.
6. Na szczeblu UE, w następstwie konkluzji Rady Unii Europejskiej na temat zapobiegania kryzysom, zarządzania nimi i ich rozwiązywania z dnia 18 maja oraz 7 grudnia 2010 r., w których przewidziano opracowanie planów naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przynajmniej w przypadku instytucji kredytowych, w odniesieniu do których rozważane jest utworzenie grupy stabilności transgranicznej, Komisja Europejska przyjęła w dniu 6 czerwca 2012 r. wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy zarządzania kryzysowego oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (tzw. dyrektywy w sprawie zarządzania kryzysowego). We wniosku określono między innymi szczegółowo charakter i treść planów naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wyjaśniono zakres ich stosowania, jak również dodatkowo określono rolę i kompetencje EUNB oraz właściwych organów krajowych.
7. Niektóre państwa członkowskie wprowadziły już jednak ustawodawstwo dotyczące takich planów lub rozpoczęły jego opracowywanie. W pewnych przypadkach inicjatywy te są odpowiedzią na konkretne postulaty reformy mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście programu pomocy finansowej MFW/UE. Z drugiej strony niektóre właściwe organy krajowe – mimo braku szczegółowego ustawodawstwa w tej dziedzinie w ich krajach – zaangażowały się bezpośrednio w proces opracowywania takich planów z racji swojego członkostwa w Radzie Stabilności Finansowej, za którym idzie udział w pracach dotyczących instytucji finansowych o znaczeniu systemowym.
8. Oprócz uprawnień i zadań EUNB, które zostaną określone we wspomnianej dyrektywie, w art. 25 rozporządzenia w sprawie EUNB na Urząd nałożono już ogólnie obowiązek przyczyniania się do opracowywania i koordynowania skutecznych i spójnych planów naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a ponadto aktywnego uczestnictwa w tych działaniach. W kontekście tego zadania oraz biorąc pod uwagę rozwój wydarzeń na szczeblu międzynarodowym i krajowym, EUNB postanowił zainicjować dyskusję i zgromadzić opinie zainteresowanych stron na wczesnym etapie procesu, w wyniku którego plany naprawy staną się ogólnym wymogiem ustawodawstwa europejskiego.

-
9. W tym celu w dniu 15 maja 2012 r. EUNB opublikował dokument konsultacyjny na temat planów naprawy, w którym przedstawił najważniejsze elementy i podstawowe zagadnienia, które należy uwzględnić w planie zgodnie z „Kluczowymi atrybutami” Rady Stabilności Finansowej. W dokumencie konsultacyjnym zawarto potencjalny „szablon planu naprawy”. EUNB otrzymał łącznie 25 odpowiedzi na dokument konsultacyjny (z czego 5 na prośbę respondentów nie opublikowano na stronie internetowej Urzędu), a informacje zwrotne dotyczące struktury i treści szablonu były ogólnie pozytywne.
10. Dokument ten stanowi użyteczną podstawę wykonywania przez EUNB zadań regulacyjnych przewidzianych w dyrektywie w sprawie zarządzania kryzysowego, których celem jest zapewnienie spójności procesu opracowywania i oceny planów naprawy w całej Unii. Wspólne europejskie ramy odniesienia dla właściwych organów krajowych nie powstaną jednak do chwili zakończenia prac legislacyjnych nad dyrektywą.
11. Aby wypełnić tę lukę czasową i przyspieszyć opracowywanie planów naprawy, a zarazem przekazać wytyczne zapewniające spójne stosowanie najwyższych standardów, EUNB sporządził załączone zalecenie skierowane do właściwych krajowych organów w państwie członkowskim pochodzenia instytucji kredytowych wymienionych w załączniku 1 do zalecenia. W zaleceniu stwierdza się, że należy dopilnować, aby plany naprawy na poziomie grupy zostały opracowane i przedstawione organom nadzorczym do końca 2013 r. Jeżeli chodzi o treść planów naprawy, w zaleceniu stwierdza się, że muszą one być zgodne z ramami określonymi przez Radę Stabilności Finansowej i standardami wskazanymi w szablonie załączonym do zalecenia. W odniesieniu do oceny planów naprawy postawiono wymóg, że plany naprawy na poziomie grupy muszą zostać przedstawione i omówione na forum kolegów organów nadzoru, które powinny uzgodnić wspólną ocenę.

3. Zalecenie EUNB w sprawie ogólnounijnych działań dotyczących planów naprawy

Status niniejszego zalecenia

1. Niniejszy dokument zawiera zalecenie wydane na podstawie art. 16 ust. 1 w połączeniu z art. 25 ust. 1 rozporządzenia w sprawie EUNB. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie EUNB właściwe organy mają obowiązek dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do zaleceń.
2. W zaleceniu określono poglądy EUNB w sprawie właściwych praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego w zakresie opracowywania oraz koordynacji skutecznych i spójnych planów naprawy służących minimalizacji potencjalnych skutków systemowych wszelkich przypadków upadłości. W związku z tym EUNB oczekuje, że wszystkie właściwe organy, do których skierowane jest zalecenie, zastosują się do niego. Właściwe organy, których dotyczy zalecenie, powinny zastosować się do niego, uwzględniając je w odpowiedni sposób w swojej praktyce nadzorczej (np. poprzez zmianę swoich ram prawnych lub praktyk nadzorczych).

Wymogi dotyczące sprawozdawczości

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie EUNB właściwe organy mają obowiązek poinformować EUNB, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do zalecenia, podając ewentualne powody niezastosowania się do niego w terminie do dnia 23 marca 2013 r. W przypadku braku zawiadomienia w powyższym terminie właściwe organy zostaną uznane przez EUNB za niestosujące się do wymogów. Zawiadomienia należy przysyłać na formularzu załączonym w sekcji 5 na adres compliance@eba.europa.eu, podając numer referencyjny EBA/REC/2013/02. Zawiadomienia powinny zostać przedłożone przez osoby mające stosowne upoważnienie do raportowania zgodności w imieniu danego właściwego organu.
4. Zawiadomienia zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie EUNB.

Spis treści

Zalecenie EUNB w sprawie opracowania planów naprawy	8
Załącznik 1	11
Załącznik 2	13
Szablon planu naprawy	13
A. Informacje ogólne	13
B. Najważniejsze elementy planu naprawy	16
C. Działania następcze	20

Zalecenie EUNB w sprawie opracowania planów naprawy

RADA ORGANÓW NADZORU EUROPEJSKIEGO URZĘDU NADZORU BANKOWEGO,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE, w szczególności jego art. 16 ust. 1 i art. 25 ust. 1,

uwzględniając decyzję EBA DC 001 Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (zwanego dalej „EUNB”) z dnia 12 stycznia 2011 r. przyjmującą Regulamin Rady Organów Nadzoru EUNB, a w szczególności jej art. 3 ust. 5 i art. 14 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie konkluzji ze szczytu przywódców grupy G-20 w Pittsburgu w 2009 r. Rada Stabilności Finansowej opublikowała w październiku 2011 r. dokument „Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych” (ang. „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions”), określający podstawowe elementy, które Rada uważa za konieczne dla ustanowienia skutecznego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym szczegółowe wymogi dotyczące planów naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (2) W konkluzjach Rady Unii Europejskiej na temat zapobiegania kryzysom, zarządzania nimi i ich rozwiązywania z dnia 18 maja oraz 7 grudnia 2010 r. stwierdza się, że plany naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy opracować przynajmniej w przypadku instytucji kredytowych, w odniesieniu do których rozważane jest utworzenie grupy stabilności transgranicznej, a symulacje kryzysu w obrębie takiej grupy należy przeprowadzić do końca 2012 r.
- (3) W dniu 15 maja 2012 r. EUNB opublikował dokument konsultacyjny na temat planów naprawy, w którym przedstawił najważniejsze elementy i podstawowe zagadnienia, które należy uwzględnić w planie naprawy zgodnie z „Kluczowymi atrybutami” Rady Stabilności Finansowej. W dokumencie zawarto potencjalny „szablon planu naprawy”. Reakcje na dokument konsultacyjny były ogólnie przychylne wobec treści szablonu, a część nadesłanych uwag uwzględniono w szablonie załączonym do niniejszego zalecenia.
- (4) Niektóre państwa członkowskie rozważają wprowadzenie krajowych wymogów dotyczących planów naprawy dla banków lub wprowadziły już

takie wymogi.

- (5) W dniu 6 czerwca 2012 r. Komisja Europejska opublikowała wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (COM(2012) 280 wersja ostateczna).
- (5) W okresie przejściowym przed zatwierdzeniem wniosku ustawodawczego, aby przyspieszyć opracowywanie planów naprawy w spójny sposób w całej Unii oraz przyczynić się do stosowania najwyższych standardów, właściwym organom krajowym należy zalecić dopilnowanie, aby przynajmniej grupy bankowe wskazane w załączniku do niniejszego zalecenia przygotowały plany naprawy i omówiły je na forum kolegów organów nadzoru przy monitorowaniu ze strony EUNB.
- (7) Niniejsze zalecenie zostanie zamieszczone na stronie internetowej EUNB.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Zaleca się, aby właściwe organy wymienione w załączniku 1, jako organy państwa pochodzenia, na których spoczywa największa odpowiedzialność za nadzór nad instytucjami kredytowymi wymienionymi w załączniku 1, zapewniły opracowanie przez te instytucje kredytowe planów naprawy na poziomie grupy i ich przedstawienie właściwym organom do dnia 31 grudnia 2013 r.
2. Plany naprawy na poziomie grupy należy sporządzić zgodnie z szablonem zamieszczonym w załączniku 2 (zwanym dalej „szablonem”), który jest zgodny z międzynarodowymi standardami uzgodnionymi pod auspicjami Rady Stabilności Finansowej.
3. Szablon należy traktować jako wytyczną w procesie opracowywania i sporządzania niezbędnych planów naprawy na poziomie grupy.
4. Wszelkie odstępstwa od standardów określonych w szablonie instytucja kredytowa powinna obiektywnie uzasadnić, dokumentując ich przyczyny.
5. Właściwe organy wymienione w załączniku 1 powinny omówić opracowywanie planów naprawy na poziomie grupy, jak również przedstawiony im plan naprawy na poziomie grupy z innymi właściwymi organami uczestniczącymi w pracach stosownego kolegium organów nadzoru, uwzględniając w należyty sposób plany naprawy instytucji kredytowych wchodzących w skład grupy, jeżeli takie plany zostały przygotowane. W przypadku gdy pod auspicjami Rady Stabilności Finansowej ustanowiono grupy zarządzania kryzysowego, dyskusje na forum stosownego kolegium organów nadzoru powinny uwzględniać odpowiednie wyniki prac takich grup.

-
7. Wszystkie właściwe organy uczestniczące w pracach kolegiów organów nadzoru powinny zastosować niezbędne środki w celu zapewnienia poufności informacji dotyczących planów naprawy na poziomie grupy.
 8. Właściwe organy uczestniczące w pracach kolegium powinny dążyć do porozumienia w sprawie oceny informacji przedstawionych przez instytucje kredytowe w ramach ich planów naprawy na poziomie grupy.
 9. Właściwe organy wymienione w załączniku 1 powinny stosować niniejsze zalecenie i dołożyć wysiłków, aby zapewnić jego przestrzeganie przez instytucje kredytowe wskazane w pkt 1 niniejszego zalecenia w celu ułatwienia terminowego opracowania i oceny planów naprawy na poziomie grupy.

Sporządzono w Londynie dnia 22 stycznia 2013 r.

Przewodniczący EUNB Andrea Enria

Załącznik 1

Poniższy wykaz zawiera nazwy instytucji kredytowych oraz właściwych organów ponoszących główną odpowiedzialność za nadzór nad nimi, których dotyczy niniejsze zalecenie.

	Nazwa banku	Właściwy organ krajowy
1	Erste Group Bank AG	Finanzmarktaufsicht (organ nadzoru nad rynkiem finansowym)
2	Raiffeisen Zentralbank AG	
3	KBC Group NV	Banque Nationale de Belgique (bank centralny Belgii)
4	Dexia	
5	Bank of Cyprus Public Company Limited	Bank centralny Cypru
6	Cyprus Popular Bank Public Co Ltd	
7	Bayerische Landesbank	Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin) Deutsche Bundesbank (bank centralny Niemiec)
8	Commerzbank AG	
9	Deutsche Bank AG	
10	Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank AG	
11	Danske Bank A/S	Finanstilsynet (duński organ nadzoru finansowego)
12	Alpha Bank AE	Bank centralny Grecji
13	Eurobank Ergasias	
14	National Bank of Greece	
15	Piraeus Bank	
16	Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA	
17	Banco Santander SA	Banco de España (bank centralny Hiszpanii)
18	BNP Paribas SA	Autorité de Contrôle Prudentiel (ACP) Banque de France (bank centralny Francji)
19	Grupa Crédit Agricole	
20	Groupe BPCE	
21	Société Générale SA	
22	OTP Bank Nyrt.	Węgierski organ nadzoru finansowego
23	Allied Irish Banks, Plc	Bank centralny Irlandii
24	Bank of Ireland	
25	Intesa Sanpaolo SpA	Banca d'Italia (bank centralny Włoch)
26	UniCredit SpA	
27	ABN AMRO Group NV	De Nederlandsche Bank (DNB)
28	ING Bank N.V.	
29	Grupa Rabobank	
30	DNB Bank ASA	Finanstilsynet (norweski organ nadzoru finansowego)
31	Banco Comercial Português SA	Banco de Portugal (bank centralny Portugalii)
32	Nordea Bank AB	Finansinspektionen (szwedzki organ nadzoru finansowego)
33	Skandinaviska Enskilda Banken AB	

34	Svenska Handelsbanken AB	
35	Swedbank AB	
36	Barclays Plc	Financial Services Authority (FSA)
37	HSBC Holdings Plc	
38	Lloyds Banking Group Plc	
39	Royal Bank of Scotland Group Plc	

Szablon składa się z trzech rozdziałów. Pierwszy (A) zawiera ogólne lecz wyczerpujące informacje na temat instytucji, struktury zarządzania w odniesieniu do planu naprawy na poziomie grupy, jak również podsumowanie najważniejszych wniosków wynikających z planu. Drugi (B) zawiera główne elementy planu naprawy na poziomie grupy, a mianowicie założenia leżące u podstaw listy opcji dostępnych w sytuacji kryzysowej oraz ocenę realizacji tych opcji i ich skutków. Trzeci (C) wskazuje środki, jakie instytucja zamierza wdrożyć w celu ułatwienia działań następczych w związku z planem naprawy na poziomie grupy, jego aktualizacji lub jego wdrożenia w sytuacji kryzysowej.

A. Informacje ogólne

Informacje ogólne stanowią integralną część planu naprawy. Powinny one zawierać podsumowanie planu oraz informacje na temat struktury grupy oraz zarządzania planem.

a) Podsumowanie planu

W tej sekcji instytucja powinna podsumować najważniejsze wnioski płynące z jej planu naprawy. Podsumowanie to powinno zawierać przynajmniej następujące elementy:

- kluczowe elementy przedstawione w poszczególnych sekcjach planu;
- w stosownych przypadkach najważniejsze zmiany od ostatniej aktualizacji;
- informacje ogólne o krokach, które należy poczynić przed finalizacją/aktualizacją planu.

b) Opis grupy

Pierwszym elementem tej części planu naprawy są informacje ogólne na temat struktury prawnej instytucji (w tym jej znaczących oddziałów) i jej działalności, jak również współzależności między poszczególnymi podmiotami w ramach grupy. W tej sekcji należy określić najważniejsze rodzaje działalności prowadzonej przez instytucję oraz główne obszary jej działalności i przyporządkować je elementom jej struktury prawnej. Należy ponadto opisać współzależności występujące w grupie. W opisie powinna znaleźć się przynajmniej sekcja zawierająca:

- ogólny opis najważniejszych rodzajów działalności, w tym omówienie ogólnej globalnej strategii instytucji oraz jej modelu biznesowego, określenie głównych linii biznesowych i uzasadnienie dla takiego określenia, jak również listę najważniejszych jurysdykcji, w których instytucja prowadzi działalność;
- przyporządkowanie (i szczegółowy opis):

-
- ▶ struktur prawnych i operacyjnych (należy także zamieścić schemat wskazujący jednostki organizacyjne, podmioty prawne, w obrębie których działają te jednostki, i prowadzoną działalność, jak również liczbę pracowników w podziale na jednostki organizacyjne);
 - ▶ struktur prawnych i finansowych (obrotów, przepływów pieniężnych, aktywów płynnych, potrzeb w zakresie finansowania, dużych ekspozycji, rachunku zysków i strat oraz kapitału podstawowego Tier I, w podziale na podmioty prawne).

Przyporządkowanie to nie powinno obejmować wszystkich podmiotów, lecz skupić się na istotnych oddziałach i podmiotach prawnych. Za istotny oddział lub podmiot prawny uznaje się każdy podmiot:

- ▶ który wnosi znaczący wkład w zysk grupy lub jej finansowanie bądź posiada ważną część jej aktywów lub kapitału; lub
- ▶ który prowadzi kluczową działalność handlową, obsługuje główne linie biznesowe, realizuje funkcje krytyczne; lub
- ▶ który realizuje w scentralizowany sposób najważniejsze funkcje operacyjne, związane z ryzykiem lub administracyjne (np. informatyczne); lub
- ▶ który ponosi poważne ryzyko, mogące w najbardziej pesymistycznym scenariuszu zagrozić przetrwaniu grupy; lub
- ▶ którego nie można zbyć ani zlikwidować bez wywołania znacznego ryzyka dla grupy jako całości; lub
- ▶ który jest ważny dla stabilności finansowej kraju, w którym działa.

Nie ma potrzeby przekazywania szczegółowych informacji na temat podmiotów, które nie mają istotnego wpływu na działalność lub strukturę kapitałową grupy bądź zarządzanie nią i które nie mają znaczenia systemowego w kraju, w którym się znajdują.

- ▶ Opis wewnątrzgrupowych powiązań finansowych pomiędzy poszczególnymi podmiotami prawnymi. Obejmuje on omówienie wszystkich istotnych ekspozycji i powiązań w zakresie finansowania w obrębie grupy oraz opis mobilności kapitału w ramach grupy, a także wewnątrzgrupowych gwarancji obowiązujących zarówno w warunkach normalnych, jak i kryzysowych.
- ▶ Opis krytycznych lub mających znaczenie systemowe funkcji realizowanych przez grupę. Dotyczy to przede wszystkim funkcji zewnętrznych, takich jak systemy płatnicze i usługi świadczone innym instytucjom, ale także funkcji scentralizowanych o krytycznym znaczeniu dla grupy, takich jak operacje skarbowe, zarządzanie zabezpieczeniami, informatyka, dostęp do infrastruktury rynkowej (jako odbiorca i dostawca), funkcje administracyjne, funkcje operacyjne oraz outsourcing.

c) Omówienie zarządzania wewnętrznego

Omówienie zarządzania wewnętrznego w odniesieniu do opracowywania planu naprawy, procesu jego zatwierdzenia oraz procesu zarządzania w przypadku konieczności jego wdrożenia w sytuacji kryzysowej. Sekcja ta powinna przynajmniej zawierać opis:

-
- sposobu opracowania planu ze wskazaniem osób odpowiedzialnych za opracowanie poszczególnych sekcji planu, omówieniem sposobu integracji planu oraz włączenia go w ramy ładu korporacyjnego i ogólnego zarządzania ryzykiem grupy przy uwzględnieniu gotowości grupy do podejmowania ryzyka (jak również z omówieniem potencjalnych powiązań z zasadami przeprowadzania testów warunków skrajnych w grupie);
 - tego, kto zatwierdził aktualną wersję planu (z uwzględnieniem zaangażowania kadry kierowniczej wyższego szczebla), i czy plan został przedstawiony audytorowi wewnętrznemu lub zewnętrznemu bądź komitetowi ds. ryzyka. Grupa powinna przedstawić potwierdzenie, że plan naprawy został zatwierdzony przez zarząd i/lub radę nadzorczą;
 - zarządzania opcjami naprawy w sytuacji kryzysowej: dokument powinien wyjaśniać, jak zaprojektowano ewentualną procedurę eskalacji. Należy również wyraźnie opisać proces decyzyjny dotyczący uruchomienia planu. Obejmuje to omówienie, kto uczestniczy w tym procesie, w jakich okolicznościach plan zostanie uruchomiony, jakich procedur należy przestrzegać i jakie kryteria zadecydują o tym, która opcja będzie realizowana, jak również opis i ocenę sposobu zarządzania systemami informacji zarządczej oraz ich zdolności do przekazania niezbędnych informacji w krótkim czasie;
 - zamierzeń instytucji dotyczących sposobu aktualizacji planu na poziomie grupy; obejmuje to wskazanie, kto jest odpowiedzialny za aktualizację planu, jak również określenie częstotliwości jego aktualizacji i opis procedury realizowanej w przypadku, gdy plan wymaga aktualizacji w obliczu istotnych zmian wpływających na instytucję lub jej otoczenie.

B. Najważniejsze elementy planu naprawy

Celem planu naprawy nie jest przewidywanie czynników, które mogłyby wywołać kryzys, lecz ocena, czy dostępne opcje przeciwdziałania kryzysowi są wystarczająco skuteczne i na tyle zróżnicowane, aby stawić czoła bardzo różnym rodzajom wstrząsów. Podstawowym składnikiem planu naprawy jest więc analiza strategiczna służąca określeniu głównych obszarów działalności firmy i wskazaniu najważniejszych działań, jakie należy podjąć w odniesieniu do nich oraz pozostałych składników firmy w sytuacji skrajnej. W związku z tym celem drugiego rozdziału powinien być wyliczenie możliwych opcji naprawy w odpowiedzi na napięcia finansowe niezależnie od tego, czy mają one charakter idiosynkratyczny czy systemowy, jak również przedstawienie oceny możliwości i skutków ich realizacji. Oczekujemy przedstawienia w tej sekcji przynajmniej następujących informacji.

a) *Informacje ogólne o opcjach naprawy*

Celem tej sekcji jest przedstawienie ogólnego opisu wszystkich dostępnych opcji naprawy, jak również działań, które zostałyby podjęte, aby umożliwić realizację tych opcji na wczesnym etapie (tj. gdy pojawią się wskaźniki naprawy). W kolejnych akapitach należy zamieścić ocenę, w jakim stopniu wspomniane opcje naprawy mogłyby zostać zrealizowane w poszczególnych scenariuszach/przy poszczególnych założeniach.

b) *Wskaźniki naprawy*

Wskaźniki naprawy określają moment, w którym instytucja zaczyna rozważać opcje naprawy i ustalać, która z nich może okazać się konieczna do zrealizowania w odpowiedzi na zaistniałe okoliczności. Ponieważ kryzysy różnią się między sobą, wskaźniki naprawy nie uruchamiają automatycznie danej opcji naprawy, a stanowią jedynie wczesne wskazanie najlepszego sposobu wdrażania planu naprawy. Nie należy rozumieć ich jako progów, których przekroczenie skutkuje obowiązkiem, z góry określoną reakcją, lecz jako właściwe momenty dla ponownej oceny efektywności różnych opcji naprawy i możliwości ich potencjalnej realizacji. Wskaźniki naprawy są zatem kluczowym elementem procedury eskalacji i procesu decyzyjnego. W tej części planu naprawy instytucja powinna także przedstawić szczegółowe informacje na temat sposobu uwzględnienia wskaźników naprawy w ogólnych ramach zarządzania ryzykiem instytucji oraz sposobu dostosowania wskaźników naprawy do istniejących progów uruchomienia planów awaryjnych dotyczących płynności lub kapitału, jak również ich dopasowania do przyjętego przez instytucję poziomu apetytu na ryzyko.

Instytucja powinna określić szczegółowe wskaźniki naprawy (wraz z przykładami i miarami); instytucja powinna w szczególności określić ilościowe lub jakościowe wskaźniki naprawy:

- dotyczące jej wypłacalności;
- dotyczące jej płynności;

-
- dotyczące scenariuszy warunków skrajnych i pogorszenia warunków jej działania.

c) *Założenia i scenariusze*

W tej sekcji instytucja powinna zdefiniować szereg scenariuszy warunków skrajnych i dokonać wstępnej oceny ich potencjalnych skutków. Celem tej sekcji nie jest identyfikacja następnego kryzysu, lecz określenie zbioru scenariuszy, z wykorzystaniem których zostanie przeprowadzona ocena efektywności poszczególnych opcji naprawy. Pozwoli to zbadać, na ile efektywne w różnych okolicznościach pozostają poszczególne opcje naprawy, które muszą umożliwić osiągnięcie założonych celów (tj. przywrócenie długoterminowej rentowności) również w sytuacjach odmiennych od zidentyfikowanych scenariuszy i założeń.

Instytucja powinna określić kilka scenariuszy obejmujących co najmniej następujące rodzaje napięć finansowych (w każdym przypadku instytucja musi rozróżnić napięcia finansowe pojawiające się stopniowo i nagle):

- ▶ szok idiosynkratyczny (niesystematyczny);
- ▶ szok systemowy;
- ▶ połączenie powyższych.

Każdy z rozważanych scenariuszy powinien być na tyle niekorzystny, aby wyrzucić poważny negatywny wpływ na instytucję. Instytucja powinna dobrać scenariusze uznawane za istotne dla uruchomienia większej liczby opcji naprawy w planie naprawy, a zarazem takie, których wystąpienie jest uznawane za wystarczająco prawdopodobne.

Instytucja powinna dokonać wstępnej oceny wpływu każdego z tych scenariuszy na wypłacalność, płynność, finansowanie, rentowność i działalność najważniejszych podmiotów, obszarów działalności itp. wskazanych w opisie struktury organizacyjnej (w sekcji A).

d) *Opcje naprawy*

Ta sekcja zawiera wykaz i ocenę poszczególnych opcji naprawy. Opcje naprawy nie są instrumentami wykorzystywanymi w toku bieżącej działalności, lecz mają charakter nadzwyczajny. Można rozważyć takie opcje, jak zewnętrzne dokapitalizowanie, zbycie aktywów, spółek zależnych lub jednostek organizacyjnych bądź instytucji jako całości, dobrowolna restrukturyzacja zobowiązań, redukcja bilansu lub poprawa pozycji płynnościowej. Instytucja powinna przedstawić ogólny opis każdej wskazanej opcji naprawy i określić możliwe przeszkody w jej realizacji. Ponadto instytucja powinna przedstawić dla każdej opcji następujące analizy:

- **Ocenę skutków** opcji naprawy, obejmującą przynajmniej ocenę:
 - ▶ skutków finansowych i operacyjnych, czyli przewidywanego wpływu na wypłacalność, płynność i poziom finansowania, na rentowność oraz na działalność operacyjną. Skutki te należy wstępnie ocenić zarówno w sytuacji normalnej, jak i w różnych scenariuszach

warunków skrajnych. Ponadto należy jednoznacznie wskazać te podmioty grupy, na które dana opcja może mieć wpływ bądź które mogą być zaangażowane w jej realizację;

- ▶ skutków zewnętrznych: przewidywanego wpływu na funkcje krytyczne instytucji lub jej funkcje o znaczeniu systemowym, jak również na pozostałych uczestników rynku, klientów, pracowników, wierzycieli i akcjonariuszy.

W ocenie skutków należy wyraźnie wskazać założenia wyceny i wszelkie inne przyjęte założenia dotyczące m.in. zbywalności aktywów, zachowania innych instytucji finansowych itp.

- **Ocenę ryzyka:** instytucja powinna dokonać analizy ryzyka związanego z poszczególnymi opcjami. Analiza ta powinna obejmować zarówno ryzyko niemożności realizacji opcji (jej wykonalność), jak i ryzyko wynikające z jej realizacji (jej konsekwencje systemowe):
 - ▶ wykonalność: instytucja powinna udzielić odpowiedzi na następujące pytania: (i) jakie są szacowane szanse powodzenia na przyjętej skali (z uzasadnieniem); (ii) jakie czynniki mogą zmniejszyć skuteczność danej opcji i jak można zminimalizować ich wpływ; (iii) jakie czynniki mogą uniemożliwić realizację danej opcji. Przy określeniu tych czynników należy uwzględnić przynajmniej ryzyko prawne, operacyjne, biznesowe, finansowe i utraty reputacji (w tym ryzyko obniżenia ratingu).

Bank może też wskazać ewentualne doświadczenie w realizacji danej lub podobnych opcji.

- ▶ konsekwencje systemowe: instytucja powinna określić wszelkie potencjalne skutki systemowe realizacji danej opcji, jak również jej wpływ na ewentualną przyszłą restrukturyzację i uporządkowaną likwidację w przypadku, gdy działania naprawcze okażą się nieskuteczne.

Po wskazaniu istotnych przeszkód lub barier instytucja powinna przedstawić zarys rozwiązań umożliwiających ich przezwyciężenie.

- **Proces decyzyjny:** instytucja powinna opisać wewnętrzny proces decyzyjny w przypadku konieczności realizacji opcji, w tym kroki, jakie mają zostać poczynione, założony harmonogram działań i zaangażowane strony aż do chwili realizacji danej opcji. Jeśli harmonogramu nie da się jednoznacznie określić, można podać szacunkowe zakresy wraz z opisem czynników, które mogłyby na nie wpłynąć.

e) *Operacyjny plan awaryjny*

W odniesieniu do każdej opcji naprawy instytucja powinna przedstawić operacyjny plan awaryjny, w którym wyjaśni możliwości zapewnienia ciągłości działania w fazie działań naprawczych, jeżeli będzie realizowana dana opcja. Plan ten powinien obejmować przynajmniej analizę zarówno jej działania wewnętrznego (np. systemów informatycznych, dostawców i działalności związanej z zasobami ludzkimi), jak i jej dostępu do infrastruktury rynkowej (np. systemów rozliczenia i rozrachunku, systemów płatniczych, dodatkowych wymogów dotyczących zabezpieczeń).

W sytuacji, gdy dana opcja wiąże się z wydzieleniem podmiotu z grupy, instytucja powinna także wykazać, iż wydzielone podmioty będą w stanie nadal działać bez wsparcia grupy.

f) *Plan komunikacji*

Instytucja powinna przedstawić szczegółowy plan komunikacji oraz analizę możliwości wdrożenia takiego planu w fazie działań naprawczych dla każdej opcji naprawy; należy zarazem przedstawić ocenę jego potencjalnego wpływu na działalność i na ogólną stabilność finansową.

Plan komunikacji powinien obejmować:

- komunikację wewnętrzną z pracownikami, związkami zawodowymi itp.;
- komunikację zewnętrzną z akcjonariuszami, kontrahentami, rynkami finansowymi/ inwestorami, podmiotami zapewniającymi infrastrukturę rynkową, społeczeństwem/deponentami i organami (w tym kolegium organów nadzoru).

g) *Zarządzanie informacją*

Instytucja powinna opisać swoje ogólne zasady zarządzania informacją. Powinna w szczególności opisać, w jaki sposób grupa zapewnia dostępność właściwych informacji w krótkim czasie do celów procesu decyzyjnego w warunkach skrajnych. W odniesieniu do każdej opcji naprawy niezbędna jest szczegółowa analiza, w której instytucja powinna określić potrzeby informacyjne dla danej opcji i wykazać swoją zdolność do zapewnienia niezbędnych informacji.

Bank powinien ponadto opisać, w jaki sposób może w sytuacji kryzysowej zapewnić terminowe przekazanie informacji niezbędnych organom w celu oceny sytuacji. Informacje takie obejmują na przykład:

- ekspozycje wewnątrzgrupowe wynikające z gwarancji i pożyczek wewnątrzgrupowych;
- transakcje zabezpieczające otwarte pozycje wynikające z transakcji z klientami;
- wartość płynnych aktywów w banku dominującym i w przedsiębiorstwach zależnych;
- działalność pozabilansową;
- największe ekspozycje banku wobec innych instytucji finansowych i przedsiębiorstw.

C. Działania następcze

Plan naprawy jest nie tylko planem, ale także całym procesem, który powinien stanowić element zarządzania instytucją. Nabyte doświadczenia mogą skutkować koniecznością wprowadzenia zmian w organizacji w celu ułatwienia aktualizacji planu i jego wdrożenia w przyszłości, w celu monitorowania wskaźników naprawy lub ze względu na fakt, że w wyniku wdrożenia procesu zidentyfikowano przeszkody utrudniające realizację opcji naprawy. Organizacja będzie zapewne musiała rozważyć działania następcze lub korekty. W tej sekcji powinien znaleźć się dokładny opis takich działań. Przy jej opracowywaniu należy uwzględnić następujące działania:

- działania przygotowawcze, które można podjąć z wyprzedzeniem, aby zapewnić pomyślną realizację opcji naprawy (np. skrócenie czasu realizacji, maksymalizację korzyści);
- obszary wymagające poprawy (w tym nowych założeń, nowych opcji naprawy, zmian w organizacji grupy/instytucji, zarządzaniu, szkoleniu personelu, symulacjach itp.).

W odniesieniu do każdego środka następczego lub korekty instytucja powinna wskazać powód, dla którego środek taki jest obecnie rozważany, jak również harmonogram jego wdrożenia.

4. Informacje zwrotne o konsultacjach społecznych

W związku z zawartym w art. 16 rozporządzenia w sprawie EUNB wymogiem przeprowadzenia otwartych konsultacji społecznych przed wydaniem zalecenia, należy przypomnieć, że na ten temat opublikowano już dokument konsultacyjny EUNB, a zainteresowane strony przedstawiły uwagi, które zamieszczono na stronie internetowej Urzędu i częściowo uwzględniono w zmienionym szablonie załączonym do zalecenia. Zważywszy, że w art. 16 stwierdza się, iż konsultacje należy przeprowadzić „w stosownych przypadkach” (zob. art. 16 ust. 2 rozporządzenia w sprawie EUNB), i uwzględniając fakt, że opinie wyrażone przez zainteresowane strony na temat dokumentu konsultacyjnego EUNB były w większości pozytywne, a uwagi, które uznano za uzasadnione, uwzględniono obecnie w zmienionym szablonie, Urząd stwierdził, że przeprowadzenie kolejnych otwartych konsultacji społecznych nie byłoby właściwe. Przedmiotem wspomnianego dokumentu konsultacyjnego był właśnie załączony szablon, więc konsultacje społeczne nie przyniosłyby żadnych dodatkowych korzyści, opóźniłyby natomiast wydanie zalecenia i wdrożenie związanych z nim działań w całej UE.

5. Potwierdzenie zastosowania się do wytycznych i zaleceń

Data:

Państwo członkowskie/EOG:

Właściwy organ:

Wytyczne/zalecenia:

Nazwisko:

Stanowisko:

Numer telefonu:

Adres e-mail:

Jestem upoważniony/-a do potwierdzenia zastosowania się do wytycznych/zaleceń w imieniu mojego właściwego organu: **Tak**

Właściwy organ stosuje się lub zamierza zastosować się do wytycznych i zaleceń:

Tak **Nie** **Częściowo**

Mój właściwy organ nie stosuje się i nie zamierza zastosować się do wytycznych i zaleceń z następujących **powodów**¹:

Szczegółowe informacje o częściowym zastosowaniu się i uzasadnienie:

Niniejsze zawiadomienie proszę przesłać na adres compliance@eba.europa.eu².

1 W przypadku częściowego zastosowania się proszę podać zakres zastosowania się i niezastosowania się oraz podać uzasadnienie niezastosowania się w odniesieniu do odpowiednich obszarów.
2 Uwaga: inne metody przekazania niniejszego potwierdzenia zastosowania się, np. wysłanie go na adres e-mail inny od podanego powyżej lub w wiadomości e-mail niezawierającej wymaganego formularza, nie zostaną uznane za prawidłowe.